

Ogłoszenia parafialne

- Dzisiejsza, III Niedziela Wielkanocna zwana jest Niedzielą Biblijną. Rozpoczyna ona XVIII Ogólnopolski Tydzień Biblijny, który będziemy przeżywać pod hasłem: „Odważyliśmy się w Bogu naszym głosić wam Ewangelię Bożą pośród wielkiego utrapienia (1 Tes 2,2)”. Celem Tygodnia Biblijnego jest pogłębianie pragnienia osobistego kontaktu ze Słowem Bożym. Przypominamy i zapraszamy naszych wiernych do udziału w spotkaniach biblijnych prowadzonych przez Ks. Wiktora. Najbliższe już w środę 22 kwietnia o godz. 19.00 w Sali na plebanii. Temat katechezy: „Księga kapłańska”.
- Duszpasterstwo Młodszej Młodzieży „Lux Cordis” wraz z Ks. Michałem przygotowała karteczki, na których znajdują się sigła (adresy) biblijne. Zachęcamy do wylosowania takiej karteczki i odszukania, odczytania i rozważenia podanego na niej fragmentu Pisma Świętego w swoich domach. Karteczki te są do wylosowania przez całą Tydzień Biblijny i znajdują się w koszyku przed amboną.
- Rodziców dzieci, które przygotowują się do I komunii św. zapraszamy spotkanie informacyjne. Odbędzie się ono we wtorek 21 kwietnia o godz. 18.45 w kościele.
- Czcieli Bożego Miłosierdzia zapraszamy na modlitwę w każdy piątek o godz. 15.00.
- Przypominamy, iż w każdą sobotę odbywają się katechezy dla dzieci w wieku przedszkolnym. Zapraszamy najmłodszych do sali na plebani o godz. 10.00.
- W przyszłą niedzielę, 26 kwietnia, na terenie Archidiecezji Gdańskiej odbywać się będzie akcja „Poła Nadziei”. Przed kościołem będzie można wesprzeć materialnie działalność hospicjów, które niosą pomoc osobom cierpiącym na choroby nowotworowe i ich rodzinom.
- Rodziców kandydatów do bierzmowania zapraszamy na ważne spotkanie organizacyjne w przyszłą niedzielę 26 kwietnia o godzinie 19.00. Odbędzie się ono w kościele.

Kto pyta, nie błądzi

Pan mówi- człowiek odpowiada. Liturgia Słowa

Dzisiaj kilka słów o liturgii słowa. Niech nas nie zwiodą proste znaki: to nie blok czytań, to dialog Boga z Jego ludem. Bóg mówi pierwszy. Pierwsze czytanie, zwykle ze Starego Testamentu, pokazuje korzenie, obietnicę, tło. Kościół dobiera je tak, by prowadziło nas ku Ewangelii; byśmy słyszeli jedną historię zbawienia rozpiętą między przymierzem a jego wypełnieniem w Chrystusie. Po pierwszym słowie Boga przychodzi czas na odpowiedź ludu. Psalm responsoryjny jest modlitwą, którą Pan włożył w nasze usta. Nie chodzi o perfekcję muzyczną, tylko o to, by wspólnota powiedziała: „Tak Ci odpowiadam, Panie”. To piękna szkoła modlitwy: uczy nas mówić do Boga Jego słowem.

W niedziele i uroczystości słyszymy jeszcze drugie czytanie, z Nowego Testamentu, najczęściej z listów apostołów. Ono pokazuje, jak żyć Ewangelią w konkretnych wspólnotach i sytuacjach. To głos Kościoła, który już kroczy drogą Pana, dzieli się doświadczeniem, jak słowo przemienia życie. Nadchodzi kulminacja: aklamacja przed Ewangelią. Wstajemy. Śpiew „Alleluja” to nie ozdóbka, to okrzyk wesela Kościoła: „Chwała Bogu, który do nas mówi!”. W Wielkim Poście Alleluja milknie, by podkreślić pokutny charakter drogi, ale sama aklamacja pozostaje - wyrażamy w ten sposób gotowość i czujność. W tym momencie dobrze jest naprawdę zatrzymać się wewnątrz: „Panie, mów, bo sługa Twój słucha”. Ewangelię proklamuje diakon lub kapłan, bo w tym momencie Pan przemawia w swoim Kościele w sposób wyjątkowy. Księga bywa okadzona, całowana, niesiona, nie dla teatru lecz dla wyrażenia czci wobec Słowa, które jest żywe i skuteczne. Gest ma znaczenie: dotykamy świętej księgi, by pozwolić, by to ona dotknęła nas. Po słowach „Oto słowo Pańskie” odpowiadamy „Chwała Tobie, Chryste”, jakbyśmy mówili: „To Ty, Jezu, właśnie stanąłeś pośrodku i mówiłeś do nas”.

Homilia to kontynuacja dialogu. Bóg, przez posługę kapłana, wyjaśnia Pismo. Jako słuchacze możemy zrobić coś bardzo prostego i bardzo owocnego: uchwycić jedno zdanie, jedno słowo, które zabierzemy do domu i wprowadzimy w czyn. Po homilii przychodzi nasza wyraźna odpowiedź wiary, Credo. Mówimy „Wierzę”, nie „wierzymy”, choć mówimy wspólnie, to piękna pedagogia Kościoła. Wiara jest osobistym aktem w gronie wspólnoty. Warto wtedy bardzo świadomie wypowiedzieć choć jedno zdanie, zatrzymać się. I wreszcie modlitwa wiernych. Kościół, który słuchał i wyznał, teraz oręduje. To modlitwa ludu kapłańskiego, szeroka jak świat i konkretna jak nasze podwórko. Prosimy za Kościół powszechny i za naszą parafię, za rządzących i za skrzywdzonych, za chorych i za tych, którzy w tej świątyni niosą ciężary. Odpowiadamy wspólnie: „Wysłuchaj nas, Panie”. To moment, w którym uczymy się odpowiedzialności za innych - słowo usłyszane rodzi czyn. Zaczynamy od czynu najprostszego i zarazem potężnego, wstawienictwa.

xmc

Biuletyn liturgiczny parafii św. Brata Alberta w Gdańsku, przygotowywany przez Duszpasterstwo Młodzieży *Lux Cordis*. Drobną ofiarą złożoną młodym stojącym przed kościołem pomoże w pokryciu kosztów druku i wspomże działalność wspólnoty. Redaguje zespół w składzie: ks. Grzegorz Stolczyk, ks. Michał Czyż, Ks. Szymon Turzyński, Daria Potocka, Ola Pszczółkowska, Paweł Korolkiewicz, Kornelia Rożyńska, Weronika Słomkowska, Marta Bychowska, Zuzanna Kuklińska, Julia Piotrowska, Bartłomiej Starosta, Prace zespołu koordynuje: ks. Michał Czyż.

Nasz biuletyn dostępny jest również w wersji elektronicznej na stronie parafii.
Numer konta: 41 1240 1242 1111 0000 1588 4080 - biuletyn

ŹRÓDŁO I SZCZYT

BIULETYN LITURGICZNY PARAFII ŚW. BRATA ALBERTA W GDAŃSKU

10-LECIE BIULETYNU

Nr 30 (417) /2026 19 kwietnia 2026 r.

Niedziela Biblijna

Młodzi o Słowie

W trakcie rozważania liturgii słowa porusza mnie jej początek. Wyobrażam sobie wtedy świętego Piotra, jak staje przed ludźmi i mówi do nich. Imponuje mi odwaga tego apostoła, gdyż zarzuty, które głosi, oskarżają ludzi o bezbożność. Jest z nimi w pełni szczerzy, mimo że poglądy, które głosi, mogą kosztować go nawet życie.

Czytając jednak dalej, zauważam, że najważniejszą częścią jego wypowiedzi nie jest to, aby tych ludzi upomnieć i potępić, ale żeby przekazać im dobrą nowinę o zmartwychwstaniu Jezusa. To, o czym dzisiaj czytamy, mówi mi, jak bardzo potrzebuję w życiu Pana Boga. „Dlatego ucieszyło się moje serce i rozradował się mój język” - to jest działanie tych darów, które od Niego dostaję. Chciałbym je częściej dostrzegać i doceniać, biorąc przykład z patriarchy Dawida.

pk

WSPÓLNY MIANOWNIK

Zmartwychwstały, który przemienia serce

I czytanie: Opis początków Kościoła zawarty w Dziejach Apostolskich przypomina nam dziś odwagę św. Piotra, który po doświadczeniu spotkania ze Zmartwychwstałym i mocy Ducha Świętego wychodzi i daje świadectwo. To także zaproszenie dla nas, by nie zatrzymywać wiary tylko dla siebie, ale mieć odwagę mówić o niej w świecie, który często żyje tak, jakby Boga nie było.

Psalm: Fragment Psalmu 16 uczy nas postawy zaufania wobec Boga: wśród niepewności, lęku o przyszłość, pracy czy relacji, człowiek wierzący może odnaleźć pokój, bo jego życie jest w rękach Boga, który „nie pozostawia nas w kraju zmarłych”, czyli nie zostawia nas samych w naszych kryzysach.

II czytanie: Piotr Apostoł w swoim liście z mocą przypomina o wartości naszego życia - skoro zostaliśmy „wykupieni” przez Chrystusa, to nasze życie jest cenne w oczach Boga. To świadectwo uwypukla fakt, że Piotr miał wiele powodów do zwątpienia, aż do zaparcia się Jezusa. Wszystko zatem mogło mu podpowiadać, że zawiódł, że jest „nic niewart”. A jednak Miłość Boża jest tak silna, że pokonuje w nas te kłamliwe myśli i prowadzi do radości życia.

Ewangelia: Ewangelista Łukasz nakreśla przed nami piękny i wzruszający opis uczniów zmierzających do Emaus. Są tak przejęci smutkiem, niezrozumieniem całej sytuacji krzyża Jezusa i pozbawieni nadziei, że nawet w momencie, gdy staje przed nimi Zmartwychwstały - nie potrafią Go dostrzec. Dopiero dialog ze Zbawicielem, słuchanie Jego słów i łamanie chleba doprowadzają ich do odkrycia, że Pan zmartwychwstał i żyje. Jezus w naszym życiu przychodzi do nas w osobistej rozmowie (modlitwie), w Słowie Bożym i wreszcie w Eucharystii, by usunąć nasz smutek, lęk i zagubienie. Wszystko zależy od tego, czy damy Mu na to przyzwolenie w swoim sercu.

xst

